

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-10-03

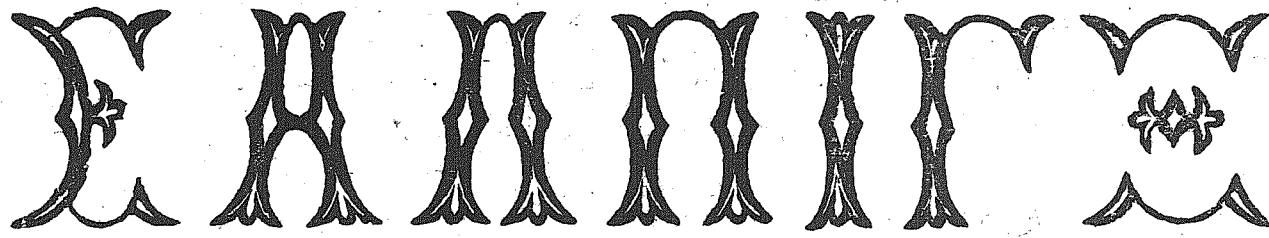
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 4 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10354>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαι
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπὴν.
'Ἀρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ.

Ἐνομιζόμεν μέχρι τοῦδε ὅτι, ὅταν ἀπεδεικνύμεν λογικῶς τὸ ἀδικον μιᾶς πράξεως, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔσπευδε πρὸς διόρθωσιν καὶ θὰ ἐπέδωκε τὴν ἀρτιν τῷ ἀδικήματι, πλὴν ἡ παροιμία: «ς τοῦ κωφοῦ τὴν πόρταν ὅσον θέλεις βρόντα» ἰσχύει, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ ἐπηρεάζει καὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν κερφαλήν ὅσον καὶ τῶν Τούρκων, ἢ μάλλον, σκληροτέραν ἀποκαθιστᾷ τὴν κεφαλὴν τῶν πρώτων ἢ τὴν τῶν δευτέρων, ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ πράγματα.

Μεταξὺ τῶν κατ' ἀναριθμητῶν, ἀδικῶν θεωρουμένων πράξεων, παραπόνων μας, συγκατελέξαμεν πρὸ πολλοῦ ἡμεῖς, αὐτόκλητοι καὶ αὐτοχειροτόνητοι ἀντιπρόσωποι τῶν λοιπῶν δημοσιογράφων, καὶ τὸ κατὰ τῆς μεγάλης, ἀφορήτου καὶ ἀδικωτάτης φορολογίας παράπονόν μας, εἰς ἣν ὑποβαλλόμεθα ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως μικρᾶς ἀξίας γραμματοσήμων, ἀναγκαιοτάτων διὰ τοὺς δημοσιογράφους μάλιστα: πλὴν τὸ παράπονόν μας, ὡς πάντοτε, συνετρίβη καὶ διελύθη, ὡς κύμα ἐπὶ βράχων ἀναισθητῶν καὶ ἀσαλεύτων, καὶ ἡ ἀφόρητος φορολαγία ὑφίσταται, καταπιέζουσα τὴν δημοσιογραφίαν ὡς τὸ μεγαλιότερον καὶ ἰσχυρότατον πιεστήριον, καὶ πρωτίστως αὐτὴ συντελοῦσα εἰς τὴν προβληματικὴν ταύτης συντήρησιν.

Ἀπεδείξαμεν καὶ ἄλλοτε ὅτι εἰς δημοσιογράφος πληρόνει ταχυδρομικὰ τέλη 400 τοῖς 100 περισσότερα παρ' ὅσα ἀναλόγως τοῦ βάρους τῶν ἐφημερίδων του πρέπει νομίμως νὰ πληρώσῃ. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον πληρόνομεν ταχυδρομικὰ τέλη 24 σελλίγια κατὰ μῆνα περισσότερα παρ' ὅσα πρέπει νὰ πληρώσωμεν ἔάν δὲ ὑποθέσωμεν ὅτι τόσα πληρόνου καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς συνάδελφοι, λαμβάνεται ἀδικος ὄλως φόρος ἐξ ὄλων ἡμῶν περὶ τὰς 42 λίρας ἀγγλικᾶς κατ' ἔτος, διότι διὰ φύλλον, ἀναλόγως τοῦ βάρους τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ πληρώσῃ τις 4 ἢ 5 μόνον παράδες, ἐξ ἀνάγκης πληρόνει 20 παράδες. Ἴδου τὸ μέγα καὶ φανερόν

ἀδίκημα τὸ ὁποῖον εἰς οὐδὲν κράτος οὐδ' εἰς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν γίνεται.

Πλὴν δὲν εἶνε μόνον τὸ ἀδίκημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον βλάπτει σπουδαίως τὴν στενὴν καὶ περιωρισμένην δημοσιογραφίαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ προέρχεται ἐκ τούτου καὶ ἄλλη, σπουδαιοτέρα βλάβη, ἡ ἐξῆς: Εὐτυχῶς ἰδοῦ ἤρξαντο τώρα προσεγγίζοντα πλείοτερα εἰς Κύπρον ἀτμόπλοια, δις δὲ τῆς ἐβδομάδος συκοινωνοῦμεν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐάν λοιπὸν, πρὸς τὸ νὰ εὐχαριστῶμεν πλείοτερον τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητὰς μας, καὶ νὰ παρέχῃται οὕτω περισσότερα ὑποστήριξις εἰς τὰ φύλλα, ἀποφασίσωμεν νὰ στέλλωμεν τὰ φύλλα διὰ πάσης εὐκαιρίας, τότε τὸ μέγα ἀδίκημα θὰ μετατραπῇ εἰς ἀληθὴ καταστροφὴν, διότι τὰ ἀπαιτούμενα ἐτήσια ταχυδρομικὰ δι' ἕκαστον φύλλον θὰ ὑπερβαίνωσι κατὰ πολὺ τὴν ἐτήσιαν τούτων συνδρομὴν.

Τὸ δίκαιον τοῦτο καὶ λογικώτατον, πιστευόμεν, παράπονον, καθυποβάλλομεν τῇ τε Σ. Κυβερνήσει καὶ τῷ ἀξιότιμῳ διευθυντῇ τῶν ταχυδρομείων, ἀναμένοντες παρ' αὐτῶν τὴν κατάλληλον θεραπείαν. Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι οὐχὶ χάριν μόνον τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶμεν τοῦ περισσώτερον τοῦ νομίμου καταβαλλομένου ταχυδρομικοῦ τέλους ἀπαιτοῦμεν τὴν ἐκτύπωσιν μικρᾶς ἀξίας γραμματοσήμων, ἀλλὰ καὶ χάριν τοῦ νὰ δυνάμεθα οὕτω νὰ εὐχαριστῶμεν πλείοτερον τοὺς συνδρομητὰς μας. Διότι τότε, καὶ ὅπου στέλλωμεν ἐν δέματι τὸ φύλλον καὶ ἔχομεν ἀνάγκην διανομῶν, θὰ προτιμῶμεν τὴν εἰς ἕνα ἕκαστον συνδρομητὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου χωριστά. οὕτω δὲ καὶ τὸ ταχυδρομικὸν ταμεῖον δὲν θὰ ζημιωθῇ, διότι θὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ αὐτὰ, ἀλλὰ δικαίως πλέον καὶ ὅχι ἀδίκως, ταχυδρομικὰ τέλη, καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν θὰ παρέχῃται ἡ ἀναγκαία ὑποστήριξις.

Ὅταν ἀνέγνωμεν τὴν τοιχοκλιθεμένην εἰδοποίησιν, δι' ἧς προσεκαλοῦντο οἱ ἀμπελουργοὶ νὰ δηλώσωσι τὰ ξηνισμένα κρᾶσι καὶ νὰ γλυτώσωσι τοῦλάχιστον οὕτω τὸ τίτιζον τῶν

τσιούτων, ἐχάρημεν, διότι ὑπεθέσαμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤρξατο πλέον νὰ νοιώθῃ τὸ μέγα ἀδικον, καὶ διεδώκαμεν ἀμέσως εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς τὴν χαρποῖαν εἶδησιν διὰ νὰ ἀναφερθῶσι καὶ νὰ δηλώσωσι τὰ ξηνισμένα κρᾶσια των. Ποῖος ὅμως ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἦτο καὶ τοῦτο μία λαμπρὰ φενάκη πρὸς συγκαλύψιν λαμπροτέρας κασσιᾶς (κκέλας) καὶ τίποτε περισσώτερον; καὶ τοῦλάχιστον ἂν ἡ φενάκη αὐτὴ ἐπρόκειτο νὰ καλύψῃ ἰδικὴν μας κασσιᾶν ὑπομονή; ἀλλ' ὄχι. Μεγαλειότεραν καὶ σεβασμιωτέραν κέλαν προώριστο νὰ καλύψῃ, τὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν κασσιᾶν δηλ. τῆς ἀδικου ἐκτιμῆσεως τῶν οἴνων.

«ὦ! ἀδελφέ,» θὰ ἀναφωνήσῃ πᾶς ξένος, « παραπονεῖσθε ὅτι ἐξετιμήθησαν ἀκριβᾶ τὰ κρᾶσια σας ἐνῷ τὰ πωλεῖτε εὐθηνά καὶ ὅτι ἐξύνεσαν τὰ περισσώτερα ἰδοῦ ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ διορθώσῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐξαιρέσῃ τοῦ ταξίου τὰ ξηνισμένα: τί φωνάζεται πάλιν;» Ἴδου ἡ φενάκη δι' ἧς συγκαλύπτεται ἡ Κυβέρνησις. Τί γίνεται ὅμως;

Ἄσυνείδητοι, μοχθηροὶ καὶ διεστραμμένοι τινὲς ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐσάλησαν νὰ ἐξετάσωσι τὰ ξηνισμένα κρᾶσια, σημειῶνουν μόνον τοιαῦτα τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦ ὄλου ποσοῦ. Ἄγνοοῦμεν ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε τοιαύτας συμβουλὰς ἢ ἂν τὸ ἔμφυτον τῆς μοχθηρίας τῶν ἀπεσαλμένων ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ τοιοῦτον ἐν τούτοις ἡ φενάκη κατεσκευάσθη, ἐχοσμήθη, ἐκηρύχθη, περιεφέρθη, πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ βᾶσανον τῶν ἀδικουμένων.

Τί τὰ θέλετε; Παραπονοῦμεθα ἢ μάλλον παρεπονοῦμεθα ὅτι δὲν διορίζοντο καὶ ἐντόπιοι εἰς κυβερνητικὰ θέσεις καὶ σήμερον ἤλθομεν εἰς θέσιν νὰ μισῶμεν πᾶσαν κυβερνητικὴν θέσιν διὰ δύο λόγους. Α'. Ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν ἡμετέρων, καλῶν καὶ ἐντίμων νέων, ὅσοι λάβωσι θέσεις, λαμβάνουν μισθὸν περιφρονητικόν, καὶ Β'. Ἄλλοι, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων των φέρονται μὲ τρόπον, χαρακτηριστικῶς ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν τοῦ Κουτζίου Μεχμέτη, καὶ τοιοῦτοι εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ εἰσπράκτορες καὶ Σα. Μᾶς ἔφερον εἰς θέσιν ἡ βαρβαρότης τῶν τοιούτων νὰ ἐπιθυμῶμεν μάλλον ἄγγλους εἰς τοιαύτας θέσεις παρὰ ἰθαγενῆς Ἑλλήνας.

Εἰς τὸ χωρίον Βάσα ὁ ξεταζῶν τὰ ξηνισμένα κρᾶσια ἐθεώρησεν ὡς τοιαῦτα μόνον 50 γομάρια, ἐνῷ ὑπάρχουν τοιαῦτα 600 γομάρια. Κρᾶσια τὰ ὁποῖα ἐχύνοντο χαμαὶ καὶ ἐκόλλαζον τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ξυνάδα δὲν τὰ ἐθεώρει ὡς ξηνισμένα παρὰ τὰ ἔλεγε χαλασμένα. Ἴδου ποίας ποιότητος ἀνθρώπους ἐπεμψεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξετάσωσι τὰ ξηνισμένα

κρατία. Συμβουλεύομεν τοὺς χωρικοὺς νὰ ἀπατήσωσι δι' ἀκαταρξίας τῶν τῆν ἀποστόλων ἀνδρῶν ἀκεραίου καὶ πεπειραμένου, ἔσω καὶ Ἄγγλου, διὰ νὰ ἀποδείξωσι τὸ ἀληθές ποσὸν τῶν ξυμπεμένων κρατίων τῶν, καὶ, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε μὲ τούτο νὰ μᾶς φανακίσῃ, θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδικὸν ἄλλως ἢ φορέσῃ ἡ ἴδια τὴν τοιαύτην φανάκην.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.

Οἱ Βούλγαροι, ἂν δὲν δύνανται νὰ καυχήθωσι δι' ἄλλο τι, νομίζουσι ὅμως ὅτι δικαιούνται νὰ μεγαλοτυχεύωσι διότι ἀπὸ τινος κατώρθωσαν, μικροὶ οὗτοι καὶ ἀσήμενοι, νὰ προσελκύσωσι τὰ βλέμματα τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν. Ἐξ αἰτίας τῶν βουλγαρικῶν συγκροτοῦνται σημαχίαι, συνάπτονται φιλίαι, ἀναπτύσσονται μίση, καὶ ἀναρριπίζονται πάθη. Ἐξ αἰτίας τῶν Βουλγάρων ἡ Εὐρώπη ὅλη εὐρίσκειται εἰς μετέωρον τινα θέσιν. Αἱ δυνάμεις διηρέθησαν εἰς δύο. Ἀρ' ἐνὸς μὲν Ἰταλία Αὐστρία καὶ Ἀγγλία ἀγ' ἑτέρου δὲ Ρωσία Γαλλία καὶ Γερμανία. Ἡ Βουλγαρία κατήρητην ἡ κλειῖς τῶν δυνάμεων τὸ βαρόμετρον τῆς εἰρήνης ἢ τοῦ πολέμου τῆς Εὐρώπης.

Πλὴν θὰ ἦτο βεβαίως παράδοξον πῶς λαὸς, ὅσοι ὁ βουλγαρικὸς, δύναται νὰ ἐξασκῇ τοσαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἐὰν ἡ ἐπιρροή αὐτὴ δὲν εἶχε ἀδύνατον τὴν πηγὴν τῆς. Τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης δὲν ἀπασχολοῦν αἱ μικραὶ τῆς Βουλγαρίας ἄρχαι, καὶ ἄς κοιμῶνται διὰ τοῦτο ἀμέριμοι οἱ Βούλγαροι, ἀλλ' ἡ μεγάλη καὶ θηριοειδὴς Ἀρχαία, ἡ λιθοβολοῦσα Δυνάμεις, ἐξοχίζουσα κράτη καὶ συντρέβουσα κρατίδια. Ἐκεῖ, ἐκεῖ ἔχουν ἐστρατιμένην τὴν προσοχὴν καὶ προσηλωμένον τὸ βλέμμα πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, διότι ἐὰν ἐκείνη ταραχθῇ προκαλεῖται σεισμὸς, ἐκρήγνυνται ἠφαιστίαι, καὶ μετακινοῦνται ὄρια. Πᾶσα Δύναμις προετοιμάζεται καὶ λαμβάνει τὰ μέτρα τῆς νὰ κανονίσῃ τὴν πορείαν τῆς σύμφωνον πρὸς τὴν πορείαν καὶ τὰς κινήσεις τῆς Ρωσίας. Ἡ Ρωσία κατήρησε τὸ γάσμη τῆς Εὐρώπης ὅλης. Ἀπασα ἡ Εὐρώπη ἀναμένει τὴν ἐπιτηρησίαν τῆς διὰ τὰ Βουλγαρικά. Ἡ Ἀγγλία χαίρεται ὁσάκις ἐλθῇ μετ' αὐτῆς εἰς συμβιβασμόν. Ἡ Γαλλία ἐπέδιωσε καὶ ἐπέτυχε τὴν φιλίαν τῆς. Ἡ Αὐστρία προσέχει νὰ μὴ τὴν ἐξοργίσῃ. Ἡ Γερμανία προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ συμφιλίωσιν ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ πρίγκηψ Βισμαρκ προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ συνέντευξιν Τσάρου καὶ Γουλιέλμου ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ὁ σιδηροὺς καρχαλιόμορος πρὸ τοῦ ἀκάμπτου τοῦ Τσάρου κατέστη μολύβδινος. Τὴν ἐκρηξὴν ὅμως τῆς κατὰ τῆς Γερμανίας χολῆς τῶν Ρώσων ἀναχέτιζεν τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, πρὸς δὲ ἀτομικῶς ὁ Τσάρος αἰσθάνεται σεβασμὸν καὶ ἀγάπην συγγενικήν.

Ἡ Γερμανία φαίνεται ὅτι ἀπογοῦρει πᾶσαν μετὰ τῆς Γαλλίας σύγκρουσιν διότι πολὺ ταχέως σπεύδει νὰ δίδῃ ἱκανοποίησιν εἰς τὰς κατὰ τῶν Γάλλων παραπονοίας τῶν βλαβερῶν τῆς, καὶ τούτο εἶνε ἀποτέλεσμα Ρωσοφίας.

Ἡ Ἀγγλία ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τοὺς Ἰρλανδοὺς. Παραπονοῦνται καὶ ἐκεῖνοι δι' ὄχι κατὰ τῆς Διοικήσεώς των, ὡς παραπονοῦμεθα καὶ ἡμεῖς. Ἀρροοῦμεν κατὰ πόσον καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡμεῖς ἔχομεν δίκαιον, ἀλλὰ τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι μόνον οἱ Ὀττεντότοι καὶ οἱ Ἰνδοὶ δὲν παραπονοῦνται κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως.

Τοιαύτη ἐν συνόψει ἡ κατάστασις τῶν σπουδαιοτέων πολιτικῶν.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

Τὸ νοσοκομεῖόν μας οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπέβάρυνε τὸ Δημαρχεῖόν τόσον, ὅσον κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν. Νοσηλεύονται ἐν αὐτῷ περὶ τοὺς 18, ὧν πλείστοι ἀπαιτοῦσι μεγάλην περιποίησιν κατὰ τὴν τροφὴν καὶ τὰ στρώματα, ταῦτα δὲ πάντα ἐπιβάρυνουσιν ἐννοεῖται τὸ Δημαρχεῖον. Ἐὰν τὸ νοσοκομεῖον διετηρεῖτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἦ δυνατόν ἄρα γε ὁ ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου νὰ εἰσάγῃ τόσους ἀσθενεῖς εἰς αὐτὸ, καὶ μάλιστα ἀσθενεῖς ἐξ ἄλλων ἐπαρχιῶν καὶ πάσχοντα; ὑπὸ χρονίων νοσημάτων; Τί συμβαίνει ἐνταῦθα εἶνε ὅπως παράδοξον. Ὁ ἰατρὸς πρέπει νὰ ἔγῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰ περιορισθέντα καὶ περιτμηθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰσοδήματα τοῦ Δημαρχείου, ἄλλως ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἀναγκάσῃ τὸ Δημαρχεῖον ὄχι μόνον στρώματα καὶ κλίνας νὰ ἀγοράσῃ διπλασίονας τῶν ὑπαρχουσῶν ἀλλὰ καὶ νέα δωμάτια νὰ κτίσῃ. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον λέγει, ὡς ἐμάθομεν, « ἄς μὴ δίδωνται ἐπιτήρια εἰς ὄλους » δὲν εἶνε σωστὸν, διότι πολὺ καλὰ ξεύρει ὅτι φαίνεται βαρὺ εἰς τὸν ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἐμφορούμενον Δημαρχον καὶ τὸ Δημ. συμβούλιον νὰ ἀρνῆται εἰσιτήριον εἰς ἕνα ἀσθενῆ, παρουσιάζομενον ἐνώπιόν του κατ' ἐντολὴν τοῦ ἰατροῦ.

«Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σαρξ ἀσθενής.» Ὅτι ἡ Αεμῆτοι ἐμφοροῦνται ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἀπόδειξις αὐτῆ αὐτῆ ἢ ὑπαρξίς τοῦ Νοσοκομείου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐδαπάνων ἐν μέγα μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Δημαρχείου, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις ἐψαλίδισε τὰ πτερὰ τῆς πρὸς τὰ καλὰ ταῦτα ἔργα ροπῆς τῶν Λεμησιῶν περιορίσασα εἰς ἐλάχιστον ποσὸν τὰ εἰσοδήματα. Πρέπει λοιπὸν «ν' ἀπλώθωμεν τὰ πόδια μας κατὰ τὸ πᾶν πλωμα».

Ὡς συγκεκριμένωσιν ὄλων τούτων ποιούμεν τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν, ἣν πρὸ πολλοῦ ἀπηύθυνέ τις πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμελήσαμεν νὰ κάμωμεν. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπισκεπτόμενον τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ νοσοκομείου ἰατρὸν νὰ πληρόνηται ὑπ' αὐτῶν ἰδιαιτέρως;

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καταφαίνεται ἡ μεγάλη ἀνάγκη τοῦ νὰ ἀλλοιωθῇ ἡ θέσις τῶν ἀρχιερέων ὡς πρὸς τὸ οικονομικὸν ζήτημα, διότι βαθμηδὸν θὰ ἀπολεσθῶσι καὶ τὰ τῶν θρόνων εἰσοδήματα, καὶ ὁ λαὸς ὡς ἐκ τῶν ἀπατήσεων τῶν Ἀρχιερέων θὰ σηκώσῃ βαθμηδὸν τὸ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν σέβας. Καθ' ἃ γράρουσιν ἡμῖν, ἡ Α. Πανιερότης ὁ ἀγ. Πάτρις ἀπήτησε παρὰ τῆς μονῆς Τρωοδιτίστης 2,000 γρόσια κανονικὸν καὶ ἐπειδὴ ἀδυνατεῖ ἡ μονὴ νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἔκαμμεν ἀργὸν τὸν Καθηγούμενον τῆς Μονῆς ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, γράρει δὲ εἰς αὐτὸν ὅτι, ἐὰν δὲν πληρωθῶσιν αἱ 2 χιλ. γρόσια μέχρις ὀβολοῦ, δὲν θὰ ἀρῆσθαι κανένα πατέρα τῆς Μονῆς νὰ περιέλθῃ τὴν ἐπαρχίαν του διὰ νὰ κάμῃ τὴν συνήθη ζήτησιν. Πλὴν ἡ Μονὴ σήμερον ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ τὰς 2 χιλ. γρόσια, καθόσον μάλιστα ἐπεφορτίθησαν σήμερον τὰ Μοναστήρια καὶ μὲ τοὺς ἀρορήτους φόρους τῆς κτημασύνης.

Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς ποίαν δυσάρεστον θέσιν εὐρίσκειται ὁ Ἀρχιερεὺς μὲ τὰ κοίμιόν του ἐξ αἰτίας τῶν εἰσοδημάτων. Πλὴν οἱ Ἀρχιερεῖς δεόν νὰ προτιμῆσωσι καὶ νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν μετατροπὴν τοῦ συστήματος παρὰ νὰ κατέρχωνται εἰς τοιαῦτα ἐξευτελιστικὰ ἔργα.

Προσεγῶς πλείονα.

Ἐκ τῶν παθόντων κατὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ λάκκου περὶ οὗ ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν, ὁ μὲν Παντελεῆς, ὅστις συγχρόνως εἶχε καὶ μὴλωπας ἐνεκα πτώσεως του ἐν τῷ φρέατι, τῇ ἀξιεπακίνω φροντίδι τῶν κυρίων του κ.κ. Ἀδελφῶν Ρωσιδῶν καὶ τῇ ἐπιστημονικῇ περιποιήσει τοῦ λίαν ἀξιολόγου ἰατροῦ κ. Γ. Διαγκούση συνήλθεν ἐντελῶς, ὁ δὲ Γεώργιος Ζάκου ἐπαθεν ὁ δυστυχῆς ὑπὸ φρενοβλαβείας διὸ καὶ φυλάττεται ἰδιαιτέρως ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Τῷ ἐξέλιπεν ὄλως ἡ μνήμη. Νομίζει ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὸ χωρίον του, καὶ θυμόνει ἐναντίον τοῦ φύλακος του ὅτι δὲν τὸν ἀφίνει νὰ ἴδῃ τὴν σύζυγόν του καὶ τὸν Φωτὴν του (υἰὸν του φαίνεται). Ἄλλοτε νομίζει ὅτι εὐρίσκειται εἰς συμπόσιον καὶ ἐπειδὴ τῷ ἔβαλαν ἐκδόριον εἰς τὴν κεφαλὴν ἀβρὲ παιδιὰ—λέγει—ἐν καλὰ νὰ ἐγλεντήσωμεν μὰ τοῦτος ὁ δῆλ-

